

COM PREPARA EL KREMLIN LA FI DE LA GUERRA?

Venent la pau als russos!

Davant l'estancament de la guerra a Ucraïna i les dificultats econòmiques, els estrategs del Kremlin estan intentant convèncer en Putin de posar fi al conflicte.

Aquesta és la brama amb la qual viuen milers d'exilats russos. Amb tot, alguna cosa li passa al Putin. Segueix putinejant amb els elements retòrics que l'administració presidencial defensa per a fer acceptable la fi de la guerra per als russos.

Circula un document, d'unes deu pàgines, on s'exposen els elements de llenguatge propagandístic destinats a 'vendre' un acord de pau amb Ucraïna, malgrat les grans pèrdues entre les tropes russes i la manca de resultats significatius. A la pàgina titulada *La imatge de la victòria*, és diu textualment: "Has de saber com aturar-la a temps.

Sinó seria un fracàs de l'SVO [acrònim rus d'*operació militar especial*; és a dir, la guerra a Ucraïna] o esdevindria una victòria pírrica".

El document diu que l'esgotament de recursos, la necessitat d'augmentar els impostos, l'atur a les empreses, l'amenaça d'atacs amb drons i tropes, terrorisme, crisi demogràfica i la substi-

tució dels russos per migrants equival a perdre davant dels Estats Units en l'establiment del nou ordre mundial.

En aquestes condicions, els *politècnics* del règim, treballen per a forjar la narrativa que permetrà al Kremlin sortir d'aquesta guerra amb el cap alt; tot presentant el final del conflicte com una gran victòria personal de Putin, subratllant guanys territorials, recursos naturals, comunicació terrestre cap a Crimea i la costa del mar d'Azov, així com milions de nous ciutadans "de parla russa".

L'últim toc és que la guerra ha permès a Rússia de purgar-se de les elits que l'havien traït. Cap record per la mort de centenars de milers de ciutadans russos mentre que, per segon mes consecutiu, les tropes russes perden terreny.

D'EUROVISIÓ AL FESTIVAL NEONAZI DEL MARESME

Chaos in the Sun, festival "cultural" a Santa Susanna

Vam començar a recuperar espai amb les vuit hores de Canet i ja tenim aquí un dels festivals dels fatxes. El món roda massa ràpid.

Els organitzadors de l'acte no acaben de donar una definició exacta del que pensen durant la celebració de la festa, però només veient el cartell te'n pots fer una idea; tot ell revela el que són: maleïts nazis de merda.

Més enllà, però, de les colònies organitzades per a aquests xicots, resulta interessant saber com han aconseguit el lloguer d'una finca privada (que té amo o mestressa), els permisos de l'ajuntament i que puguin fer passar el festival com a reunió d'amics (procedents de tot el món... el supremacisme blanc no coneix fronteres?).

I encara més interessant i perillós, alhora, és la reacció del poble. Els co-

merciants de sempre miren només el calaix que poden fer durant la festassa i, amb la seva proverbial "apolítica", callen. Un petit grupet, que rebutja acollir feixistes al seu poble, fan una mini-protesta i un segon sector crític, també, però anònim, perquè tenen por... o potser una mica també perquè tenen dos dits de front (us sona això del *doxing*, per exemple?). En una entrevista, un membre d'aquest sector va criticar la celebració de l'acte, però ho va fer sense donar la cara a càmera —d'altra banda, realment qui li ho pot recriminar? La càmera t'adora i també, quan convé, et porta a l'Audiència Nacional.

Senyores i senyors, Catalunya torna a tenir por del feixisme? (Potser és que també hi tenim força *fatxa*, aquí). Fins fa quatre dies, eren els feixistes els que s'amagaven darrera passamuntanyes...

bé, potser, més aviat, darrera els aparells de l'estat i llustroses caretes similars. Ara —més enllà de l'ICE i altres estetes, afectes a la moda— ja no els cal tanta discreció; a la tele tenen més audiència que mai i, al Parlament, més escons (amb permís de les majories absolutes del PP).

Al poble, als demòcrates que cada quatre anys va a votar en aparent llibertat, i als que, mentrestant, no es pensen quedar quietos, més els val que es posin de nou la caputxa —per a donar la cara *de debò*, i posar el cos, molts no se l'han tret mai. L'hora és greu.

LLUFA
GAMADA

